

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pače na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in štetletno 2-50 K. Prodajasev Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnštvo je nabajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo «Gorice». Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Primeri dobro zadefa.

Zadnjih smo razmislili mnenje, da izmišljena „Zveza Gregorčič-Pajer“ ni drugega nego podtaknjeni vzrok nemožnosti dobrospešnega delovanja naše deželnozborske delegacije v minoli šestletni dobi. V tem prepornem vprašanju smo torej z „Edinostjo“ precej na čistem. Njeno stališče je: Uspeh deželnozborskega delovanja delegacije slov. ljudske stranke je slab; naše stališče je: Uspeh naše delegacije je tak, kakoršen se je mogel zahtevati in pričakovati. Vzrok temu išče ona v takimenovani „Zvezi Gregorčič-Pajer“; mi v laški večini in v neednosti slovenske delegacije vsied liberalnega razpora. Nastane torej vprašanje: Kateri teh faktorjev tvori „javna, notorična in vsem vidljiva dejstva“? V prvi vrsti menda „uspehi“, naj jih že gleda kdo z očmi „Edinosti“ ali z našimi, naj jih razaviljuje ali otemnuje z ene ali druge strani. Ravno tako je od nas navedeni „vzrok“ odprta knjiga vsakomu; komu pa ni znana večina laška in neednost slovenska?! Kaj pa „Edinostin“ „vzrok“? Kaj „Zveza Gregorčič-Pajer“? Ali je ta tudi javno notorično, vsem vidljivo dejstvo? Menda ne! Laški poslanci in njih glasilo ne vedo o tej „Zvezi“ nič, naši so javno izjavili, da te „zveze“ ni in ni bilo. Ali mari niso to edino kompetentni krogi v tem vprašanju? O da, za vsakega razumnika, a za „Edinost“ ne! V „Edinostin“ obeh ne vedo poslanci nič, kaj sklepajo med seboj, pač pa ve to oni, ki je tem poslancem najbolj oddaljen. Gabršček je to „raco“ spodel in v „Soči“ izlegel. Bila je to ena onih „kosti“, katere je treba — po njegovih besedah — sem pa tja vreči med ljudstvo, da ima na čem glodati. In „Edinost“, ki je več let to „Sočino“ „kost“ ignorirala, jo je začela v novejšem času z vidnimokusom obirati. Pa če je bilo to pred oficijelno izjavo kluba naših poslancev nelepo in nepošteno, je po tej jasni in odločni izjavi nezaslišano in zlobno. List, ki si upa oficijelno izjavi narodnih zastopnikov odrekati resnico, je pogazil v blato spoštovanje do samega sebe. Kje je mogoče domnevati, da si upajo narodni zastopniki kaj oficijelno zanikati, kar bi ne bilo resnično! Ali bi

ne postavljali s tem v največjo nevarnost svojo moralno in strankino obstojnost? Ta „zveza“ bi bila morala biti znana že poslancem (6 slovenskim in 10 laškim), in toliko moč naj bi bilo držalo to „zvezo“ že toliko let tako strogo tajno?! In vrhu tega celo taki, ki niso več poslanci, katerih ne veže torej več uradna molčečnost!! Ali pa taki, ki so postali zdaj naši stranki odločno nasprotni in veliki prijatelji našim slovenskim nasprotnikom!!

Ali vsem tem premislekom zdrave pameti zatiska „Edinost“ oči in ušesa. Zahtevam poštenosti tudi v političnem boju se roga v obraz z neko frivolnostjo, ki presega celo meje brezobraznosti. Drugače pač ne moremo kvalificirati vede nje „Edinosti“ nasproti oficijelni izjavi kluba naših poslancev. V dopisu „s Krasa“ se povzpne do nesramno podle laži, da Gregorčič taji zvezo s Pajerjem, in dostavlja še: „tajiti je lahko! In nadalje laže, „da je dr. Gregorčič v zvezi z dr. Pajerjem vezanih rok, da se ni za svoje volilce ne v Gorici niti na Dunaju brigal“.

Tej impertinentni perfidnosti ne vemo boljega odgovora, nego je ta: „Sočinega“ farbarja, ki je ponavljal laž o „Gregorčič-Pajerjevi zvezi“, smo pozvali že večkrat, naj se podpiše, da mu povemo v obraz da laže in obrekuje.

Do zdaj se ni hotel podpisati. „Soča“ je bila iznašla pred nekaj časom novo laž: da je zvedela iz ust visokega političnega dostojanstvenika, da velja „Gregorčič-Pajerjeva zveza“ za ves čas do današnjega dne. Pozvali smo jo že večkrat, naj imenuje ono osebo! „Soča“ molči. — Če se predrzne „Edinost“ še ponavljati laž o „zvezi“ Gregorčič-Pajer“, naj se dotični poštenjakovič podpiše, da tudi njemu povemo v obraz, da laže ter mu damo priliko, da nas potem toži. Na pristojnem mestu donesemo dokaz, da dotičnik laže in obrekuje.

S tem je, menimo, dovolj dokazano, da je krivica, katero dela „Edinost“ dr. Gregorčiču neprimerno večja kakor krivica, katero je naredil „Delavski list“ dr. Rybářa, da je naša primera, več kot dobro zadefa, in da smo „tudi to pot prav mahnil“ po „Edinosti“ in ne — mimo!

LISTEK.

Zamorec.

Šaljiv prizor.

(Spisal Dragotin Vodopivec.)

Malha. (Zvijaje se.) O joj, o joj. Moj hrbet. Saj nisem hotel krasti. Prizanesi mi Blaže. O dobri Blaže, prosim te. Moj hrbet in moje kosti so stare, rado me boli. O, da bi ti to poskusil. O sladki Blaže.

Blaž. Čevljev mi sezuj takoj! Če ne te premlatim kakor slamo.

Malha. Ja, ja, hitro ga sezujem hitro! (Pri tem stoka.)

Blaž. No! Bo kaj? (Zamahne s palico.)

Malha. O jej! Ne morem, noga mi je zarasla.

Blaž. Čakaj, ti bom pomagal. (Ga prime za nogo in ga povleče, da pade na tle.)

Malha. O jej! Moja glava. Moj hrbet. Zlomljen je

Blaž. (Ga vleče za nogo po odru.) Le kriči, falot grdi. Tat, berač ciganski. (Mu sezuj čevlje.) Tako. (Mu da še brco povrhu.) To imaš povrhu, da boš vedel, kedaj si hotel krasti. Baraba grda.

Malha. (Na tleh.) O jej! Moj hrbet. Moja glava. Nič ne morem. (Vstane.) Tri mesce ne bom za nič. (Sede na stolico, se tiplje po glavi in po hrbtu.) Do sodnega dneva jih imam zadosti.

Blaž. Prav ti stoji, boš vedel za drugič. Kar ni tvojega, pusti pri miru. Dolgopratenž stari.

Malha. Saj nisem hotel krasti. Samo pomeriti sem jih hotel, kako bi mi stali.

Blaž. Ha, ha, pomeriti si jih hotel? To si mi imel prej povedati. Ha, ha, lagati pa znaš.

Malha. (Vzame svoj čevljev v roke in ga pregleduje.) Hm, hm, strgan je, ga bo treba zašiti. (Ga dene na mizo pred Blaža.)

Blaž. (Prime čevljev in ga vrže po odru.) Ta ga imaš. Nesi šivat kamor hočeš,

Dopisi.

Z dežel. O načinu oranjanja zemlje piše „resen“ (?) in „velemoder“ urednik v predzadnjem „Kmečkem glasu“. To ulogo bi moral reševati urednik „Prim. gospodarja“, kajti on je obiskoval visoke kmetijske šole. Ker pa si je urednik „Km. glasa“ osvojil vse vede — brez šole, moram oprekati nasvetovano oranje v vašo lastno korist, sokmetje. Ne puščajte zemlje padati za oralom spet v razor (po Mrmoljevi šoli), marveč naj se dvigne zemlja v spičaste lehe, kakor ste delali od pamtiveka. Tako dvignjena spodnja mrtva plast zemlje naj ostane vsaj 8 dni tako preorana, da se napoiji zraka. Potem ob sajenju prevlečite zemljo, da bodo prav plitvi razori, kamor bo seme krompirja padalo. Nato zaorajte krompir, da ostanejo spet razori med lehami za odtok vode, ker krompir je zelo nežna rastlina, obstoječa iz vode in škroba. Če je količjak vode pri njem, zgijije namesto skaliti. In kmet bo imel prazno njivo. Dognano je, da krompirju preveč vlage in mokrote škodi še huj nego suša. Vsled tega, kmetje, — posebno letos, ki je mokrotna spomlad, pustite razore pred in po sajenju krompirja v vašo korist. Saj glavna reč, da krompir škali je, da ima osušeno lego. Ko enkrat pride rastlina nad zemljo, si razprostire mesnato perje, katero brani gorkoto žgočega solnca. Čim težja je zemlja, tim globokeji naj bodo razori. To naj velja tudi za iste, ki še vedno orjejo široke, ravne lehe.

S tem je naš agrarni urednik, kakor v vsakem „Glasu“ tudi v zadnji številki obogatel za eno blamažo več. Zato pa: gorje vojski, si ima nepravlega poveljnika, gorje bolniku z neizvežbanim zdravnikom, in še bolj gorje nam, ki imamo za urednika „Kmečkega glasa“ moža, ki pravi, da je kmet, a uči kmete krivo obdelavati zemljo. Kmet.

Iz tolminskih gor. — Podpisani šitejem v dolžnost izjaviti, da ni na Mengorah nobenega dopisnika „Kmečkega Glasu“ in tudi nobenega dopisnika „Soče“. Torej tudi dopis v 2. št. „Kmečkega Glasu“ iz tolminskih gor, pod kate-

rim je podpis „Mengorski“, ni bil pisan na Mengorah. To izjavljam zato, ker se mene sumi, da sem jaz dopisnik tega lista. Tisti Mengorski, piše cenjeni list „Gorica“ v 14. št., ki je zagrešit omenjeni dopis v agrarnem glasilu, mora biti „brezvesten farbar“. Tega imena pa jaz nočem, ampak ga rade volje prepuščam dopisniku imenovanega dopisa v „Kmečku Glasu“. Dotičnik se je podpisal s podpisom „Mengorski“ zato, da bi me razglasil za pristaša „agrarne“ stranke, torej za liberalca. Gotovo se je nadejal večjega upliva od podpisa „Mengorski“ kot od svojega, kajti kolikor je meni znano, ni v vseh tolminskih gorah nobenih drugih Mengorskega. Dopisniku imenovanega dopisa v agrarnem glasilu svetujem, naj se drugič podpiše s svojim polnim imenom in priimkom, da boče javnost vsaj vedela, kdo da je ta veleum. To na znanje vsem tistim, ki so vprašali in ki mislijo, da ima omenjeni dopis na Mengorah svoj „izvir“.

Tomaž Fortunat,
Mengorski, somišljenik S. L. S.

Hudajužne. — Vesel napredek mora zaznamovati tukajšnja km. hranilnica in posojilnica, ki ima v teku šestih mesecev čez dvesto tisoč K prometa. Veliko število hranilnih vlog in prav malo število posojil spričuje, da ljudstvo varčuje in ne zapravlja težko prisluženih K. Posebno hvale vredni so tudi mladeniči iz gorenje baške doline, ki z mnogimi hranilnimi vlogami kažejo varčnost in zmernost, kar je podlaga za pošteno življenje. Tistim, kateri pridejo radi raznih okolščin v denarne zadrege, rada pomaga posojilnica, posojilo da skrbnim gospodarjem na moštvo in poroštvo. Na tak način koristi posojilnica ne le tistim, ki vlagajo denar, ampak tudi tistim, ki ga potrebujejo, pa ga začasno nimajo.

Politični pregled.

Državni zbor.

V torek in v sredo je zbornica nadaljevala razpravo v prvem čitanju rekrutne predloge, katero je tudi končala.

Blaž. (Bere naprej.) Ljubljana. Tu sem že bil, ko sem kopita kupoval.

Malha. (Med tem krađe usnje iz škafa in stavi v žep.)

Blaž. Trst. Tam je bila enkrat moja teta. Pravila mi je, da je blizu morja.

Malha. Trst, to je strašno mesto. To vem jaz, ki sem bil enkrat tam.

Blaž. Kaj, ti, da si bilo v Trstu. To pojdi dragim praviti ne meni. Si mogoče beračil tam kaj?

Malha. Kaj beračil? Nič nisem beračil, ampak nekemu Dalmatincu sem pomagal oglje prodajat.

Blaž. (Bere naprej.) Državni zbor, (Malha med tem ukrade še žblje in dreto.) to je najbrž tista velika hiša na Dunaju, kjer postave in denar kujejo. (Obrne list.) Afrika! Aha, to je tista dežela, kječ je noč, ko je pri nas dan. (Odloži časopis.)

Malha. Škoda, da ni tudi pri nas tako.

Blaž. Zakaj neki?

Malha. Spal bi zdaj!

Malha. (Gre čevljev pobrat.) Smolar skopuharski grdi. (Zase.) Če sem jaz tat, si ti pa slepar. (Glasno.) Odsleparja do tatu ni velika razlika.

Miha. (Vstopi, v roki ima zavitek.) Tu so žblji. (Dene na mizo.)

Blaž. Prav. Toda kje si se toliko časa potepal?

Miha. (Sede.) Nikjer. V štacuni sem moral čakati.

Blaž. (Strese žblje v škatljo.) Miha. Kaj sediš in gledaš kakor čuk. Ali si že okrtal čevlje? Lenuh zanikerni! Kaj misliš, da boš živel brez dela? Še beračil boš.

Malha. Bom imel vsaj družbo.

Blaž. Gliha v kup štriha. (Mihu.) Pokaži čevlje! Dobro, nesi jih g. županu. Račun bom povedal sam.

Miha. (Vzame čevlje in gre.)

Blaž. Aha, tukaj je kos časopisa. Bomo videli, kaj je novega po svetu. (Bere.) Politi-ka. E, to ni nič, to se danes ob vsakem voglu sliha.

Malha. (Sede in si obuva čevljev.) Politika je huda reč, ker se radi nje v

shodu pri „Jelenu“ o priliki kovanja njih programa. — Ko je namreč prišla točka o veri, so rekli, da bodo branili „vedo vero“, „le zlorabi vere v politične svrhe se protivimo“. Pri tem stavku se je vnela živahna debata.

Predsednik: „Tu se mora popraviti, vera ni veda“. Učitelj (z nabčniki): „Ja, vera je veda, to je znanstvo“. Zapisnikar: „Ni res, tiho!“ Dr. Marko (z dolgimi lasmi, brezbrknež, od zadej, bolj tiho): „Vera je čut — čustvo“. Predsednik (to slišavši, glasno): „Vera je čut — to je čustvo, ne znanstvo ali veda!“ Visoki gosp. učitelj (zopet): „Vera je veda in to je znanstvo!“ Zapisnikar: „Boste tiho!“ Gosp. učitelj (obrnivši se preč, bolj tiho): „Meni kot zastopniku tržaških okoličanskih kmetov mi ne puste govoriti, dvakrat sem se oglasil za besedo, a so mi jo odklonili; ko jim kaj dokažem s pojasnili, pa pravijo: Tiho, tiho molčite“. Ko je pa prišel v stransko sobo, je rekel ves razburjen: „Naj gredo rakom žvižgat agrarci in njih stranka, saj jaz nisem kmet“. Navzoči kmet.

Trg sv. Hilarija, ki se je vrátil v torek, je privabil mnogo ljudij v mesto. Zlasti mnogo ljudstva je bilo na trgu sv. Antona starega, kjer je bila velika množina krompirja za seme na prodaj. Reči moramo, da toliko ga nismo videli uže mnogo let. Naši okoličani so ga pridno kupovali. Cena mu je bila po 10—11 K kvintal. — V četrtek je bilo tudi še precej krompirja pripeljanega na trg. Prodajal se je po 8—9 K kvintal.

Goriški brigadir Bogoljub Sei bjt je imenovan feldmaršallajtnantom in divizijskim poveljnikom. Baje bo de premeščen k diviziji v Sibirij. — Vojaška godba mu je priredila v četrtek zvečer ob 7. uri serenado, katere so se udeležili tudi vojaki z lampijoni. Pred stanovanjem novega divizionerja v Gosposki ulici je igrala godba, med tem časom so se divizionerju na njegovem stanovanju poklonili častniki goriške garnizije. Vojaštvo je zaklicalo pri odhodu godbe „Hoch!“

— Telefonična zveza Gorica-Solkani-Kanal-Tolmin. — Po prizadevanju trgovske zbornice goriške se je vršilo v četrtek v prostorih trgovske zbornice posvetovanje, bi li ne kazalo upeljati telefonsko zvezo Gorica-Solkani-Kanal-Tolmin. Tega posvetovanja so se udeležili poleg zastopnikov trgovske-obrtné zbornice in zastopnikov deželne odbora, pošte, mestnega magistrata tudi župani solkanski g. Alojzij Mozetič, župan kanalski g. A. Križnič in župan tolminski, g. Oskar Gabrčček. — Kaznjava je bila jako živahna in upati je, da se telefonska žica potegne do Tolmina.

— Drobne domače vesti. — V soboto je umrla v Čekavcu pri Vitovljah Terezija Košutja, občeupoštovana posestnica, skrbna gospodinja, ki je lépo vzgojila svoje otroke in pustila najlepše urejeno posestvo. — V Gradiški ob Soči se je ustrelil 24 letni vojak korporal Farkaš. Ostal je na licu mesta mrtev. Vzrok samomoru je neznan. — Pretil je z napadom neki Andrej Rozman, doma s Koroškega, ki je uslužben pri državni železnici. Pretil je dvem osebam, ki sta ga ovadili sodišču. Sedel bo 2 meseca na samem. — V Vrtovinu so pokopali te dni 69-letnega hlapca Ušaja, ki je služil nepretrogoma pri kmetu Leki 46 let. — V goriško bolnišnico se je prišla zdraviti 19-letna Angela Beltram. Rekla je, da ne more hoditi in da ima baje revmatizem. Ko so ji nogo pregledali, se je dognelo, da ima v njej kroglo. Dekle je potem priznalo, da jo je obstreljal njen ljubček. Kroglo so ji vzeli iz noga. — Strela je udarila dne 14. t. m. v zvonik kostanjevke cerkve, katerega je dokaj poškodevala. Potem je obiskala hlev posestnika Spacala in omamila kobilu in vola. Druge nesreče ni bilo. — Močno na glavi se je poškodeval 19-letni Anton Gleščič iz Oseka. Padel je namreč ponoči na cešti na nek kamen. Zdravi se v goriški bolnišnici. — Škarlatica se je pojavila na Žagi. Umrla sta dva otroka. Na Žagi je sneženi plaz zasul hišico neke ženice; ženica se je še pravočasno umaknila. — V Uši (Rezija) so sneženi plazovi zasuli hišo, v kateri je bila mati s štirimi otročiči. Vsi so ostali mrtvi. — V Trzinu so udri neznan lopov v cerkvico sv. Antona ter tam vse razdejali.

— Treščilo je na Vojsčici v nedeljo jutro. Bil je strašanski pok. Star možak je rekel, da se kaj takega ne spominja. Poslopja so se gibala. Treščilo je v zvonik. Odnosilo je strelvod in razbilo strelvodna železa. Nato se je strela razbila na vse strani ter švigala okoli cerkve in okoli zraven stoječega farovža. Udrla je v cerkev z veliko odprtijo, razsula več šip ter poškodevala žlebe. Od tam šla je na farovž, odbila kos strehe, presekala žlebe ter po žlebah vdarila je k vodnjaku. Tu je na kosce raznesla vreteno ter razbila in odvrгла stopnjice, močne kamne. Zraven tega rušila je tu in tam stene in razsula šipe. V notrajnost poslopja — hvala Bogu! — ni udrla.

To je bilo strašno jutro, grozni strah. In to prve dni marca! Cerkev in farovž sta zavarovana.

— Kat. slov. izobraž. društvo v Biljah bo imelo svoj prvi letni občni zbor dne 25. t. m. ob 3. uri in pol po-

poldne v dvorani pri Solerju. Uje so uljudno vabljeni. Odbor.

— Zameti in sneg na Bovškem. Snega je na Bovškem mnogo. Zameti so veliki. Promet med Bovecem, Sočo in Trento je ustavljen vsled obilice snega. Trentarji in Sočani so tako rekoč sedaj ločeni od ostalega sveta. Čestni odbor bovški je prosil deželni odbor in namestništvo nujne pomoči za odkidanje snega.

— Družba sv. Mohorja v Celovcu bo prihodnje leto 1910. zopet izdala eden ali celo dva snopiča Zgodb sv. pisma. Prvi snopič je prišel že pred 15 leti na svetlo; od tačas se je zgodilo precej sprememb med udi naše družbe. Mnogo jih je pomrlo ali izstopilo; vsako leto pa se vpiše po več tisoč novih udov. Koliko Mohorjanov je še, ki imajo vse doslej tiskane snopiče Zgodb sv. pisma? In vendar naj bi se nahajala ta knjiga vseh knjig v vsaki slovenski hiši; in Družba hoče pomagati svojim udom, da si nabavijo tiste snopiče, ki jih nimajo; zato ponuja iz svoje zaloge snopiče Zgodb sv. pisma za polovico cene, namreč za 50 vinarjev (in 40 vinarjev za odpravnino) za vsak snopič — dokler jih je še kaj. Kdor jih naroči, mu jih pošljemo lahko zdaj ali pa jih prejme v jeseni z letošnjimi knjigami vred. Odbor.

— Nogo si je zlomil na Vojsčici Jernej Ferfolja, brat pokojnega č. g. Jož. Ferfolja, vikarja v Gabrjah. Ob nakladanju hrastov v Nabrežini se mu je deblo zavalilo v nogo in mu jo prebilo. Mož je vendar že prišel iz bolnišnice in mu gre na bolje, da bo še hodil.

— „Boj za slovensko vseučilišče“, knjiga, ki jo izdaja „Slovenska dijaška zveza“, se začne v soboto dne 20. t. m. razpošiljati. Knjiga je nepričakovano narasla in bo obsegala celih 80 strani. Ker pa so s tem narasli znatno tudi stroški, smo sklenili knjigi malo zvišati ceno: posamezen izvod stane 50 h, ako pa se naroči vsaj 10 izvodov skupno, stane izvod le 30 h, kar je še vedno malenkostna vsota za tako obširno knjigo posebno pri večjih naročbah. Naj bi se razširila ta lepa knjiga v zadnji gorski vasi in v vsaki slovenski hiši naj bi jo čitali! Naroča se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani. Plačuje pa se naročila po položnici Slovenske dijaške zveze, ki jo priložimo vsaki pošiljati. „Sl. dij. zv.“

— „Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju“ je razdelilo med uboge slovenske dijake meseca januarja 805 K, februarja 1005 K. Da bode društvu tudi v bodoče možno veliko bedo med našimi dijaki izdatno olajšati, prosi isto slov. občinstvo daljnih

prispevkov, katere sprejema blagajnik Ivan Lúzar, nadrevident v p., Dunaj III. 3. Reissnerstrassé 27.

— „Slovenska šolska matica“ je izdala za l. 1908 pet knjig in sicer: 1. VIII. zvezek pedagoškega letopisa, katerega sta uredila H. Schreiner in dr. Jos. Tomišek; 2. Nazorni nauk, drugi del, spisala H. Schreiner in dr. Jos. Tomišek; 3. Poljudna znanstvena knjižnica, spisal dr. Fr. Čadež; Šola in dom s posebnim ozirom na roditeljske večere, napisal Drag. Pribil; 5. Prosto spisje v ljudski šoli, 1. snopič, spisal M. Lichtenwalner.

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo

Gospodarske vesti.

Sadno drevje naj se sadi na pravo mesto. Treba mu je ugodne lege in dobre zemlje, sicer nam ne bo delalo nobenega veselja. Pušče lege, mrazne lege, nizke lege, kamnita zemlja, tanjka zemlja, vse to ne velja za sadno drevje. Sadnemu drevju treba globoke in rodovitne zemlje in ugodne prisojene lege.

Deteljiska in braša. Starejša deteljiska so rada poraščena tudi z mahom. To vidimo bolj pogosto na težki zemlji in vlažnih tleh in pa seveda v tem slučaju, ako se deteljiska nič ne obdelujejo. Opozarjamo naše posodarje, da je treba deteljiska vsako spomlad dobro prevlačiti, da se zemlja okoli deteljnih glav in korenin zrahlja in da se iztrebi plitvo vkoreninjen plevel in mah, ki ne sodita na deteljische. Deteljische bodi čisto.

160 do 200 jajc na leto dobiš od kokoši, ki so izgojene s skrbnim odbiranjem in ki se redijo v kurnikih skrbnih perutnarjev. Domača kokoš ti pri navadni reji znese komaj polovico tega v tretjem letu, ko je kokoš najbolj nesna.

Ali se sme prasičem dajati žilvinska sol med krmo? — Tudi pri prasičih sol pomnožuje slast do jedi, vendar je biti pri tem jako oprezno, kajti sol lahko prasiče naravnost zastrupi, ker povzroča vnetje želodca in črev, kakor hitro se prekorači ona množina, ki jo dotični prasič prenese. Z ozirom na velikost sme dobiti prasič na dan v jedi le 4—8 g soli. Vobče je bolje prasičem nič soli pokladati in le, kadar slast do jedi izgube, naj se jim poklada semtertja med posameznimi jedilnimi roki po malem soljenega ovsa, ki je najboljša sredstvo, da slast poži.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo = v Gorici! =

Došlo je spomladno-letno blago

v velikanski izberi.

Zbirke vzorcev so vedno na razpolago zastoj in poštine prosto.

ZALOGA je nedosegljiva te stroke v GORICI.

CENE SO STALNE. Postrežba strogo poštena.

„Krojaška zadruga“ Gorica. Gosposka ulica števil. 6 in 7.

Trgovina se nahaja v novih prostorih.

Včeraj je poslanska zbornica pričela drugo čitanje rekrutne predloge. Tekom debate je finančni minister vitez Bilinski odločno zavrnil govorice, češ, da zapleni država za slučaj vojne vloge v hranilnicah in jih porabi za vojne stroške. Minister je izjavil, da kako nezasišanja je taka govorica, da se nahajamo sedaj v različnih deželah Avstrije v stanju zelo nevarnih runov. Utemeljene nade je, da ne pride do vojne, ali celo v najskrajnejem slučaju, ako pride do vojne, moram reči, da me je sram, da zamore naše prebivalstvo od vlade svoje dežele misliti tako izredno žalostilno in poniževalno. Celó v slučaju vojne se v sovražni deželi prizanaša privatni lastnini kakor svetinje. Kako je možno misliti, da se zamore proti vsem zakonom privatna lastnina odvzeti lastnim državljanom? Te govorice so tako otročje in tako neumevne, da se mora misliti, da je agitatorjev, ki imajo od tega kak dobiček. Mi nismo nikaka uboga dežela, ako pa pride vzlic temu domovina v nevarnost, je minister prepričan, da zbornica izrazi poštovalnost narodov in da stavi domovini na razpolago potrebna sredstva. Ne le v imenu vlade, ampak tudi v imenu vse zbornice podaja minister izjavo, da se kaj takega ne more nikdar zgoditi, da bi se avstrijska vlada polastila tujega blaga, ki nam je sveto. Uloge posojilnic so popolnoma varne in ostanje nedotaknjene ne glede na mir ali vojno. Ulagatelji nimajo ni najmanjšega povoda, da jemljejo denar iz posojilnic. Nadejamo se, da se veliki in mali ulagatelji pomirita, in da prepričimo run, ki bi utegnili biti v veliko nesrečo vsemu prebivalstvu.

Ko je minister končal, so govorili razni poslanci, ki so se skoro vsi izrekli za mir s Srbijo. Dr. Šusteršič je naglašal, da vzlic temu, da se nahaja njegov klub v odločni opoziciji proti vladi bo vseeno glasoval za kontingent vojaških novincev. Želi miru, kajti v slučaju vojne bi se morali boriti Jugoslavi proti svojim bratom. Govoril je tudi domobranski minister Georgi, ki je rekel, da armada je navdahnjena enega duha, močna, dobro oborožena in pripravljena slediti najvišjemu vojskovodju. Minister je povdarjal, da ugodna rešitev rekrutne predloge je neobhodno potrebna. Rekrutna predloga je bila konečno sprejeta z 289 glasov proti 103 glasovom. Nato je zbornica začela razpravljati o podizavljenju železnic. Danes je zopet seja. Konec sedanjega zasedanja bo najbrže v sredo.

Dogodki na Balkanu.

Položaj na Balkanu je še vedno jako težak, pa vendar ne brezupen. Taka je smisel vseh najnovejših poročil. Ogrski ministerki predsednik Werkerle se je baje nasproti ogerkim parlamentarcem izrazil, da se je celo naš cesar izrazil, da je še upanje, da se izogamo vojski. Odvisno bode najbrže vse od odgovora, katerega bo dala Srbija na avstrijsko noto, katero izroči nas zastopnik v Belgradu grof Forgach prve dni prihodnjega tedna srbskemu ministru za zunanje zadeve. Velevlasti kakor Angleška, Francoska in govori se celo da tudi Rusija bodo uplivali, vsaj tako se govori, na Srbijo, da bode na avstrijsko noto odgovorila na način, ki bi omogočil Avstriji nadaljna pogajanja z njo, dokler se ne dosežejo med obema državama zopet normalne razmere. Omenjene velevlasti se pa tudi nadejajo, da bode imela avstrijska nota tako obliko in vsebino, da bode omogočila Srbiji odgovoriti na zgoraj navedeni način ne da bi pri tem preveč trpel nje ugled. Torej okoli polovice ali proti koncu drugega tedna zna pasti odličitev, ki bode mogoče osodepolna, ali pa taka, da bode razgnala črne, hudo nevihte preteče oblake, ki vise sedaj ne samo nad Balkanom, marveč nad celo Evropo. Bog daj, da bi se slednje zgodilo!

Novejša poročila se glase:

Iz Belegrada javljajo, da je ruski odposlanec obiskal srbskega princa Gjor-

da se Rusija ne bo oficijelno bojevala, pač pa da ruska vojna uprava dovoli dopust vsem onim častnikom in vojakom, ki se hočejo udeležiti vojne kakor dobrovoljci. Odposlanec da se nadeja, da bo ruskih dobrovoljcev nad 100.000.

List Politika omenja vojaške odredbe Avstro-Ogrske iz izjavlja, da bo avstroogrski odposlanec grof Forgach mogel pri izročitvi nove note jednostavno opozarjati na mobilizirane avstroogrške polke, češ, da se ne bo mogel opirati na kak pravni naslov. Le surova moč da bo njegov argument. — Dočim Avstro-Ogrska zbira 300.000 vojakov proti Srbiji, nazpolaga Srbija le z 25.000 mož, razstresenih po vojarskih. Zato da mora Srbija slediti izgledu Avstro-Ogrske in takoj pričeti mobilizacijo vsaj dveh vojnih divizij.

Beligranski dopisnik „Standarda“ je poslal svojemu listu vojni načrt Srbije, ki ga je sestavil po informacijah najuglednejih srbskih vojaških oseb. Načrt temelji na popolni nevtralnosti Romunske, Bolgarske in Turške. Od svojih pet divizij upotrebi Srbija tri divizije nasproti sovražniku, prodirajočemu s severja, dočim preide z dvema divizijama in ustavi v ofenzivo proti Bosni in Hercegovini. Načrt severne vojske je, da opusti trdnjave Beligrad, Smederevo in Kladovo ter da koncentrira vso svojo silo na višinah okoli Niša, ki bo s svojimi utrdbami njena operacijska baza. Zapadni armadi bo operacijska baza Kragujevac, združena ob levem boku severne vojske.

S Cetinja poročajo, da je črnogorski knez Nikola razdelil svojo črnogorsko vojsko v tri oddelke. V času, ko se napove vojna, prične bombardiranje Kotora s planine Lovćen. — Druga vest s Cetinja javlja, da se je mobilizirala črnogorska brigada, ki je odposlana proti Špiču.

Novice.

† Franc Rudež, vikar na Gradišču. — V četrtek smo dobili sporočilo iz Mirna, da je tamkaj po dolgi in mučni bolezni v Gospodu zaspal pred. gospod Franc Rudež, vikar na Gradišču, ki je v zadnjem času živel v Mirnu vsled bolezni upokojen. — Pokojnik se je rodil v Kobljeglavi dne 5. maja 1863, posvečen v mašnika je bil 21. decembra 1888. Bil je več let v samostanu, a l. 1899 je izstopil iz samostana in bil nameščen kot kaplan v Renčah, kjer je ostal do leta 1902. Bil je po odhodu pred. g. dekana mons. Jos. Pavletiča iz Renč nekaj časa tudi župni upravitelj, potem je služboval kot kaplan v Mirnu od l. 1902 do 1903, od l. 1904 najprej pa kot vikar na Gradišču. Meseca maja lanskega leta je stopil v začasen pokoj vsled bolezni. Zdravja je iskal tudi v bolnišnici. A usoda je hotels, da zdravja ni več dobil. Smrti angelj ga je poljubil v četrtek. Pokojnik je bil pri svojih vikarijskih priljubljen. Vsi so ga radi imeli zbog svoje prijaznosti in postrežljivosti. Svojo službo je opravljal vestno dokler mu je zdravje dopuščalo. — Konečno je vendarle podlegel bolezni. — Pogreb pokojnika se je vršil danes predpoldne ob 10. uri v Mirnu. Pokojniku svetila večna luč!

Pogreb č. g. Jos. Goloba, kurata v Podgori, je bil kakor uže naznanjeno, v sredo ob ogromni udeležbi, ki je pričala, kako je znalo ceniti ljudstvo in kako so znali ceniti njegovi sobratje in drugi gospodje vrline blagega pokojnika. Taka udeležba je na deželi redka. Navzočih je bilo okrog 40 duhovnikov, svetnih in redivniških. Vlado je zastopal visokorodni g. dvorni svetnik grof Attems, podgorsko papirnico pa gosp. ravnatelj. Sprevod je vodil pred. gosp. dekan Filipič. Molitve za dušo blagega pokojnika je opravil v cerkvi ob obilni asistenci pred. g. župnik Kolarovič. Po molitvah je imel peto mašo g. dekan Filipič, in potem kratek pogovor, v katerem je slavil pokojnika kot dobrega učitelja in vodnika ter pozivljaj ljudstvo, naj posnemata njegove lastnosti. Pokojnik je bil cel mož,

neomažen značaj in nevstrašen bojevnik za čast Božjo. Mej govorom je vsa cerkev glasno ihtela. Bil je to ginljiv prizor, ki je dokazoval, kako je dobro podgorsko ljudstvo ljubilo svojega dušnega pastirja in očeta. Pogreba so se udeležila tudi domača društva, mej temi: Katoliško podporno del. društvo z zastavo in ženska Marijina družba istotako z zastavo. Občino je zastopal župan in dežel. odbornik g. Klančič. Krsto so spremljali ob straneh podgorski telovadci. Pred hišo je moški pevski zbor pod vodstvom gosp. nadučitelja Budala zapel pesem: Blagor mu, ki se spočije, na grobu pa pesem: Jamica tiha. Na grobu je zapel žalostinko tudi mešan pevski zbor. Ljudstvo je na grobu na glas jokalo. Ko se je krsta pogreznila v jamo, ni bilo mej ogromno množico slega očesa. Vse je živo čutilo, kako vrlega in skoraj nehadomestnega moža je v tem trenutku zemlja zagrnila!

Zahvala sv. Očeta. — Iz Vatikanu je prejel dne 10. marca t. l. naš prevzvišeni knez nadškof naslednje pismo: „Podpisani se v imenu sv. Očeta zahvaljuje za dar 7770 lir 16 c, ki se ga je poslalo za uboge ponesrečene ob grozni nesreči v Kalabriji in Siciliji, in javlja, da podeljuje Njega Svetost za ta blag čin bratske in krščanske ljubezni iz celega srca apostolski blagoslov.

Veleudani
G. BRESSAN.

Naša zaplemba. — Vsaka glava svojo pamet! Tako je rekel kmet, kateremu, stoječ na strmem griču, se je prevrnil koš zeljnatih glav, ki so drčale v dolino vbravši vsaka svojo pot. Tako smo si mislili tudi mi, ko nam je zadnje številko našega lista zaplenilo državno pravdnštvo in sicer zaradi deset besed, katere smo v svojem političnem pregledu doslovno posneli iz ljubljanskega „Slovenca“. Ljubljansko državno pravdnštvo ima torej svojo pamet, goriško pa tudi svojo, čeravno drugačno od ljubljanskega. Katers pamet je boljša, se čitatelji lahko prepričajo, ako si poiščejo „Slovenca“ od minulega pondeljaka in predtajo tam telefonične in brzojavne vesti. Gorečnost v službi je lepa reč in priporočljiva vsakemu, ali tudi gorečnost v službi mora imeti svoje meje, kajti prevelika gorečnost koristi večkrat le dotičnikom, škoduje pa drugim, kakor je škodovala tudi nam zaradi zadnje zaplembe. Ako bi se to večkrat ponavljalo, nastopiti bi bili prisiljeni odločno proti taki preveliki gorečnosti, ki se spremeni lahko tudi v smežnost. —

V znamenju „klobasarij“ pričakuje „Sočin“ gromovnik zmage. Ko vidnih in javno znanih dejstev ne more tajiti, jih skuša svojim potrpežljivim naročnikom prodajati za „klobasarije, nevredne odgovora“. Zanj komodno, a za naročnike nečastno! Tako smo mu, nedolgo tega, na golih faktih dokazali, da je od razkola sem ravnal z goriško Čitalnico tako grdo samovoljno kot mačka z mišjo. Teh dejstev se ni upal niti omeniti, da bi jih ovrgel, če tudi zna samo solnce z neba tajiti; najboljši dokaz, kako so resnična. Moralne klofute, karere smo mu s temi dejstvi prismočili, je molče požrl, in da bi si te neljube učinke pregual, je nabrbiljal v „Soči“ nekaj brezpredmetnih lapalij. Tako n. pr., da mu pripisujemo „velikansko mogočnost“. E, revček, imamo ga pač jako nizko postavljene! „Mogočen“ je le tam, kamor mu odkritosrčen človek v tekmo vanju ne more slediti: v intriganju, teroriziranju itd. Tako „mogočen“ je tudi pobalin na ulici; a kateri dostojni človek naj gre v pobalinstvu konkurirat?!

Pa pojdemo dalje! „Dokler je vladalo v Čitalnici največ 15 do 20 klerikalcev, ki so spravili društvo v dolgove in propad, je bila „Gorica“ zadovoljna“. — Mi: Da, da, zadovoljna, (in jako zadovoljna, ker ti „dolgovci“ in ta „propad“ ekzistirajo le v „Sočinem“ lažnjivem pisarjenju. Denarna akcija s prejšnjim hišnim gospodarjem je bila taka,

da se o dolgovih ne da govoriti. Dotičnih podatkov nimamo pri rokah, da bi jih uporabili. Sicer bi imeli o čitalničnih „dolgovih“ najmanj pravice govoriti en Gabršček, ki je cel ta čas v „Soči“ in zunaj igral ulogo črnega herostata, zoper vse, kar je Čitalnica tudi na kulturnem polju priredila, ne opustivši najmanjše, večkrat celo otročjesmešne prilike. Sicer pa ti „Sočini“ „dolgovci“ involvirajo možnost, da bi se bil en Gab. 8 let boril za prisvojitve Čitalnice, ki ima dolge, in s tem pomnožil že itak ogromno število resničnih dolgov, ki tlačijo njegove „piruhe“ in vsa podjetja, kjer on načeluje. Tako neumen pa en Gab. ni. On je pač tako-le računil: „Pevsko in gl. društvo“ je beraško društvo, spravimo je iz „Trg. doma“, kjer nič ne plačuje, v staro hišo v ulici sv. Ivana. Čitalnico pa v „Trg. dom“, da nam bo stanovanje plačevala in pa dvorano rabila za ogromno drag denar!

Zastran „propada“ Čitalnice je pa resnično ravno nasprotno. Čitalnica je prej vedno zvesto gojila poleg čitanja tudi petje in dramatiko. In za to se ni žrtvoval niti vinar izvenčitalniškega narodnega denarja.

Da, še več! Čitalnica je priredila samo za slovensko šolstvo toliko dobrodelnih koncertov, da se z njo ne more meriti nobeno drugo društvo na Slovenskem. In le par tednov pred naskokom Gabrščekovim je izvršila svoj navadni jesenski koncert s programom, ki je pričal nje svežo agilnost in pri katerem je z orkestrom nastopilo 45 pevcev in pevk, če tudi je „Soča“ že dve leti prej pisarila, da ne spravi Čitalnica niti enega pevca več na oder. In v očigled tem dejstvom čveka gromovnik v „Soči“ še o „propadu“. Da, da, propad je prišel, a po njegovem naskoku. Kar prvo leto se je že maščevalo. Čitalnični delokrog se je omejil na čitanje, število naročenih dnevnikov se je moralo v sredi leta skrčiti, dva predsednika sta (to prvo leto) odstopila, eden je izstopil celo iz društva (zarad „Soče“!), podpredsednik je vlek pešajočo Čitalnico naprej, ker ni mogel svojemu šefu še pomnožiti blamaže. Konec leta je, odstopajoč, (kajpada na migljaj svojega šefa-gromovnika!) rotil v posebnih pismih v tolikem številu odstople „klerikalce“, naj za Boga prekličejo svoj izstop, ker „izstopna akcija stavlja v nevarnost obstoj starosla ne goriške Čitalnice“. — Letos je v odboru zopet hudo pokalo, da je celo tržaška „Edinost“ zavajkala. Zakrpalo se je, le predsednik je odstopil zopet zarad „Soče“. V sili se sprejemajo člani, ki plačujejo le polovico društvenine. — Čitalnica je za časa bojkota „Sočinega“ prirejela na leto po dva koncerta, veliki ples, po eden ali dva plesna venčka, večkrat plesne vaje, na sv. Silvestra večer zabavo s petjem in tombolo, s katero so se navadno troški istega večera pokrili. V letošnjem društvenem letu, ko se greje Čitalnica na solncu „Sočine“ milosti, je imela zabaven zečer zadnji dan leta v družbi s pevskim društvom z ustopnino in deficitom, pustno nedeljo veliki ples (prvič!) nad katerim se je sama „Soča“ zjokala. In vzrok? „Sočini“ pristaži pravijo: Dvorana žre!

Tu ima „Soča“ navodilo, kje naj išče propada in dolgov Čitalnice. Izzvala nas je k temu. Delo Gabrščekovo! V „Soči“ se je sam pobahal, kako je v „Podp. dr.“ vrgel dr. Gregorčiča in postavil za predsednika dr. Tumo; pride čas, ko se pobaha: „Moje delo je bilo, da je prišla Čitalnica v druge roke in v druge prostore“. Treba je poznati razmere in zahrbtnega pajka, ki spretno plete mreže!

Imenovanje. — Minister poljedelstva je imenoval vinarkega pristava Josipa Zabavnika v Gradcu za vinarkega nadzornika druge vrste na Primorskem.

Agrarci o veri — „Vera ni znanstvo, ne veda, ampak je čut — čustvo“. Tako so modrovali agrarci pri zaupnem

Zahvala.

V težkih urah ob smrti mojega preljubljenega soproga FRANCA KOKOLE dobila sem od mnogo strani izraženo sožalje; vsem tem, kakor tudi vsem onim, ki so pokojniku skazali zadnjo čast izrekam srčno zahvalo. Bog plati!

Olga Kokole.

Svarilo.

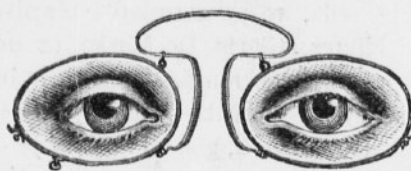
S tem izjavljam ter svarim vse one, ki bi sklepali kake dogovore ali sploh kaka opravila z ljudmi, ki bi se posluževali mojega priimka, da bi bili vsi taki dogovori popolnoma uničeni in neveljavni.

V Gorici, dne 16. marca 1909.

Jožefa Murušič,
v Rabatišču št. 16.

POZOR!

Edini specialist - optik
J. Primožič
Gorica na Kornu št. 13.

priporoča svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh številih. (Bergkristal), leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

Velika izbor: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kukal za lovce in hribolazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah, — Cena blagu konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se toplo priporoča

J. Primožič, optik.

Stavbena Ivrčka Znidarčič & Stepančič Gorica.

Tržaška ulica številka 29.

se priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporoča

Znidarčič & Stepančič.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Vagnetina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarn. Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega doma“.

Gramefone in govorce automate

v 11 različnih modelih prve šega družinskega aparata, močno donečega avtoin kojih elegantnost in dopresiglevala, ter kojih brezna sploh znano, ponuja po

vste, ko so vsi od najcenejpa do naj enksnrioznega mata, izdelke prve vrste seči glas in jako je nepogrešno funkcioniranje je najnižjih cenah priljubljena

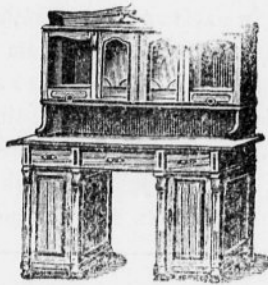
tvrdka „Landstrasser Grammophon - Versandhaus“
WIEN, III 1, Thomasplatz N. 8.

Glavni zastopnik za goriško in okolico je

J. BATJEL v Gorici, Via Duomo šte. 3.

— Izgotovljeno pohištvo —
lastnega izdelka priprosto
— in fino se dobi pri —
A. Černigoj-Gorica.
— Tržaška ulica 18. —

Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Pozor!

50.000 parov čevljev!

4 pari čevljev le za 7 kron.

Vsled denarnih zadreg več velikih toarn sem dobil naročilo, prodati veliko množino čevljev mnogo pod tovarniško ceno. — Prodaj zato vsakomur 2 para čevljev za gospode in 2 za dame; rjavega ali črnega usnja, zelo elegantno, najmočnejša fasona: Vsi 4 pari stanejo le 6:50 K. Pošilja po povzetju:

S. Korngold

ekspozitna hiša čevljev Krakovo št. 943.

Lahko se premeni ali denar vrne.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljivecve prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kilainod enega lunta. Testenine iz tvornice Znidarčič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Kaj se vam ne zdi

Ceresova jedilna mast

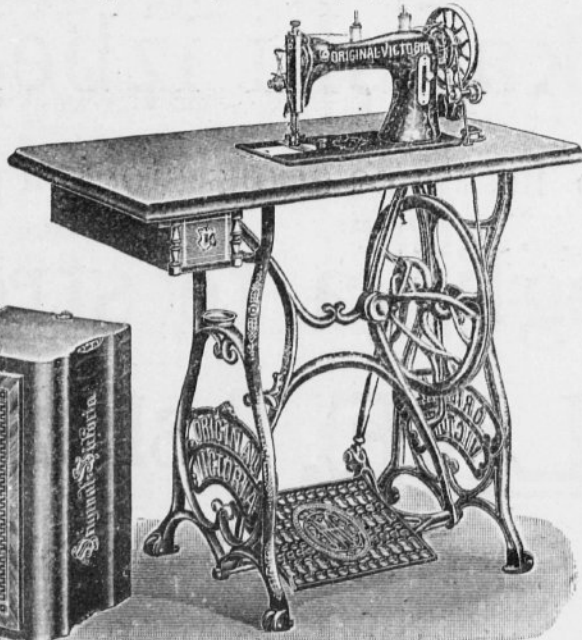
iz kokosovih orehov najboljša.

Ta mast ni le samo najfinejša in najčistejša, ona je tudi najcenejša in najzdatnejša iz med vseh masti, katere kupim.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

